

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentiaæ
Malo, Eivsqve Remediis, Variis Item Scitv Ivcvndissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXIII. Temulentia quāmplurimos interfecit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

fūisset ac vetitus, multa sanè præcaverti mala atque
homicidia impediri potuissent. Accipite itaq; & sa-
crum habetote, quod Horatius facundè suadet.

Natis in vsum letitiae scyphis,
Pugnare, Thracum est; tollite barbarum
Morem, verecundumq; Bacchum,
Sanguinis prohibete rixis.

Horat. lib.
2. car. Ode
171

CAPVT XXIII.

Temulentia quamplurimos interfecit.

Non acquiescit rixis Temulentia; vulneribus non est contenta; membrorū mutilatione non exaturatur; hic necdū subsistit conat⁹ eius. Vitā petit & sanguinē. Quot. n. à temulentis occisi? quot im- *Quamplu-*
matura nece ē medio sublati? paucis id liquidū fiet *res temu-*
exemplis. primū à sacra Scriptura subministratis, *lēti inter-*
tū deinde, vt plurimū à pphana lectione mutuatis, *festi: pri-*
mū è sacris
Amnon filius David, in conuiuio temulentus, ab *literis pro-*
Absalone circūuenitur, & immanni parricidio ene- *batur.*
catur. Holofernes cūm Judith viduam ad conuiuū *1. Reg. 13.*
inuitasset, eiusq; ad nefandā solicitandæ causa, plus *Judith. 13.*
vini haufisset solito, ab ipsa virili atq; heroico ausu, *i.*
in tenitorio suo, vino somnoq; sepultus, trucidatur.
Simon sacerdos, vna cum filiis duobus, à Ptolemæo *i. Matt. 15.*
Abobi filio, lautissimis exceptus epulis, cūm largius
bibisset, ex infidiis opprimitur. Herodes, vt D. Au.

gustini verbis loquar, *vbi nimo mero concaluit, ad v-* *Serm. 23.*
nus puellæ saltatiunculæ, Ioannæ Baptistam Præcursorē de Tempor-
decollari præcepit. atq; ita certū indubitatūq; reddi re qui est.
tur, quod idē S. pater alio loco scriptum reliquit. Af. 1. de Ebrie-
*sunt inter pocula Ebrietas iniusta certamina, & nullis *Matt. 14.**
existentibus causis, asperā excitat rixam, & inde cōsur-
*gentē raro necē; quia interponendo verba vana, alio- *Marc. 6.**
rixana dicta nō patitur audire, sed in cōtumelia erigitur
cōnuarū, & proximorū criminā.

F 2 Cl.

Prophanis Claret id quoq; è facto Lapitharum & Centau-
idem do- rorum. hi enim in nuptiis Hippodamiae & Pyri-
cetur exē- thoi post epulas, mero calidi, plus nimio, primùm in
pis Guido rixas, tūm in pugnas proruēre; adeò quidem, vt po-
B: turic. & cula & mensas in telorum vsum conuerterint, mu-
Rauis, in tuistq; vulneribus, examinati complures, occubue-
Offic. rint letho. quo de funesto certamine Flaccus poëta;

Crateres mensaq; volant, aræq; Deorum.

Virg. 3. A- Polyphemus Cyclops, hausto vberius mero, dum
neid. & Ho profundissimum dormiret somnum, excæcatus est
mer. Odyss. ab Vlysse, qui ei vnicum, quē habebat in frōte oculū
lib. 9.

-- Phœbeæ lampadis instar,

effodit: parumq; absuit, quin vita quoq; priuaretur.

De virtu- Hippocles Rex autore Plutarcho, cùm vinolentus,
tib. mulier. sponsam Chiorū adolescentis, sibi familiarissimi, in
cap. 3. decorè amplecteretur, & cū ea immoderatus lude-
 ret, ab ipso spōlo obruncatus, interiit. Ibidē refert

Plutarchus, vbi hoc recensuit, Hippollū vino simili-
 ter obrutū, cuiusdā iuuenis sponsā, verbis impudi-
 ciissimè prolatis, tentasse ad libidinē prouocare, su-
 peradditis quoq; obsecratis, tūm nutib, tūm ample-
 xibus; q; videntes ii qui sponsi causa præstō erant, in
 eū iuolarūt, vnoq; impetu, è viuis iracundè susti-
 lerūt. Et Luciū quendā præsidiarium militem, vino

copiosè madentē, Miccam Phidoleni cuiusdā filia,
 violare atq; opprimere orsum, eodē loco memorat
 Plutarchus: sed cū ea summo conatu, voce manuq;
 reniteretur sceleri, in gremio patris ad quod conser-
 gerat, eā nefarius aggressor, pugione traiecit. Et ali-
 bi de Cyanippo Syracusanorū tyranno scribit, haud

absimile scelus. Is. n. ebrius, filia suam, fædo incestu-

de nocte constupravit, quod cum illa, cui vim attu-

lerat, ex annulo, quem patri detraxerat, manè cog-

nouisset, eum protinus interfecit.

Im-

Immanissimum eiusdem generis factū est, quod de Cambyse-Persarum Rege legitur. Ebrietati deditissimum fuisse, peruulgatum ac notū passim, quā obrem, cūm à Prexaspe consiliario suo corripere-
tur, grauiiter indignissimeq; tulit; & vt suā excusaret
bibacitatē, iussit Prexaspis filiū adduci, atq; ad palū de Cambys-
ligari, sic ad parentē pueri fatus. *Tum demum proba, si se memo-
sim ebrius, cū collimato hoc spiculo cor filii tui tetigero.*

*Ioan. Cari-
on. in Chro-
nico. Mo-
nach. 2.
Historia
de Cambys-
rabilū.*

exoneratā itaq; sagittā, in pueri præcordia cōtorsit,
& è viuis cū facinorosa crudelitate sustulit. In varia
dēmū ac permulta scelera, hunc ipsum Regē temu-
lentia traxit: Nā & fratrīs parricidio, manus conse-
lerauit, & vterinā sororē per vim vxorē duxit, quā
& postea quoq; madidus interemit. Cūm n. quadā
die in conuiuio effusissimē perpotasset, in mentē in-
cidit, spectaculorū iucunditate animū relaxare. ha-
bebatur in aula leo iuuenculus, & canis eodē aetatis
flexu, generofissimus, q ad mutua vulnera, clamoris
cōcertatione, prouocabantur. Cū autē leo cani præ-
valeret, alius canis cū illo, nō vno fātu quidē, sed ea-
dē matre editus, rupto loro quo ligabatur, accurrit,
fratri opē prēstitit, atq; ita iunctis viribus, leonē vul-
neribus confecerunt, quo spectaculo Rex mirifice
delectabatur; Regina verò ad fletū, vehemētissimē
permouebatur. Ægrè id ferebat Cambyses, causam
que percūctabatur tāti fletus: cui Regina soror im-
perterritē respōdebat: *Ista canis fratrē adiuuātis fide-
litas fratris nostri quē tu nuper interfecisti, cēdem mihi
renovauit ad mētē ac memoriā: fraterno te amore à bru-
ti vīctū doleo. indignatus itaq; Rex, illicō eam ab E-
pulis, satellitum manibus abripi, & simili parricidio
mactari iussit. Nec diu temulentā eā crudelitatē in-
ultā tulit: nā paulò post ex Ægypto domū reduci, cū
equo infilire vellet, suomet, ob lubricitatē è vagina*

F 3 exci-

excidente gladio, sibi latus transuerberauit, atq; ita
funesto exitu ad inferos demigravit.

Non minor feritas atq; atrocitas, eo contenta est
exemplo, quod Diui Augustini verbis, ad calcem ca-
pitis huius, pro coronide attexo. *No miremini, inquit*
concionem ad populum auspicans, Non miremini fratres
charissimi, si hodie ter sermonem Deo auxiliante perfe-
cero. Accidit hodiè terribilis casus ut omnes audis-
sunt propter quem non solum ad Hipponeensem Ecclesiam omni-
antiquiores habere volui, sed etiam omnes famines & in-
fantes in unum congregari precepi; quibus congregatis
cum dolore & anxietate vobis enarrare contendeo, tan-
quam pater in plebe, quod accidit praeclarissimo ciui nostro
Hipponeensi Cyrillo. Ecce. n. ut scitis potens erat inter nos,
opere & sermone, & ferre dilectus ab omnibus. filium ut
scitis habebat unicum, & quia unicus erat, cum superflue
diligebat, & super Deum. ideo superfluo amore inebria-
tus, filium corripere negligebat, dans potestatem faciendi
omnia, quae placita erant ei. o dolorosa libertas; o grandis
filiorum perditio: o paternus amor mortiferus. Ecce fili-
os se dicunt diligere, quos iugulari procurant, dicunt eos
amare, quib. iam suspendia parant, dicunt patres filios se
nutrire, sed ecce pater & filius iam ambo in foue cadunt.
Quare pater cum filio cadit in foue? nisi quia pater ca-
cus est, quia malus est, quia salutem suam & filiorum suo-
rum videtur negligere. Quo & quomodo pater haec ne-
glexerit? nisi quando libertatem filio donauit, quando eum
corripere neglexit, quando virga pepercit, quando ei sem-
per serenam faciem ostendit. Cupitis audire quomodo
pater & filius in foue cadunt? Licet. n. sciatis, tamen
quia necesse est, ut vos quamdiu viuitis id timeatis, ideo
quaeret facta sunt dicere non erubesco. Ecce. n. Cyril-
lus

lus vester, filium habebat, ut scitis, quem corrigere negligebat. is luxuriosè viuendo, consumpsit maiorem partem bonorum suorum. Sed ecce hodiè ebrietatem perfessus, matrem prægnantem, nequiter oppresit, sororem violare voluit, patrem occidit; duas sorores vulnerauit ad mortem. O magna Diaboli dominatio. Patrem quem post Deum reuereri debebat, occidit; matrem à qua portabatur, prægnantem oppresit, sorores suas tenerrimè diligebat, voluit violare, & duas vulnerauit ad mortem. O dolorosa ebrietas omnium malorum mater, omnis luxuriae foror, omnis superbiae pater. Hæc Augustinus, qui eadem concione, longissima verborum grauissimorum exaggeratione, Temulentiam perstringit.

Huius farinæ exempla plura, si non scelere paria, at saltem haud longè inferiora, etiamnum hac tempestate temulentia peperit, quæ cum plerisque nota sint, non est quod hic prolixè describantur.

CAPUT XXIV.

Imò & suos met authores enecat Temulentia.

ORaculum est, propter crapulā multi obierunt, *Eccles. 37.* certum & indubitatum. Temulentia complures mortem sibi, violētis quasi manibus iniectis, ante fatalem diem consciuere. Credunt quidam & nō temerè multò maiorem esse hominum multitudinem, qui hac potus intemperantia pereant, quam qui aut gladio, aut morte naturali occumbant.

Hic immoderati vini fructus est, vitā abbreviare, *Vini calor lethales morbos excitare, hominē tandem inopinatō interficere:* paruos nāq̄ igniculos, vehemēs ac lu- tia ortus culētū absumit incendiū: ita calor à nimio vino fer- nēs, si naturali calori pmisceatur, eū exuret, ac de re- pēte extinguit, nec id mirū: nā materia eius; .i. hu- mido radicali, quo calor instar nutrimēti fouet, su-